

πλέον τί νά πιστεύσῃ περὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ ῥητοῦ «Ὁὐ τὸ εἰσερχόμενον, ἀλλὰ τὸ ἐξερχόμενον μὶκρὶναι τὸ σῶμα».

* *

Εἰς τὸν καρδινάλιον Ἀντωνέλλην παραπονούμενον ὅτι τὸν ὑβρίζουσιν, ὁ Πάπας Πίος ἀπεκρίνετο στερεοτύπως «*Chi mangia deve inghiottire*», ἥτοι «Ὁ τρώγων πρέπει καὶ νὰ καταπίνῃ». Οὕτω καὶ ὁ κ. νομάρχης Ἀπτικῆς, ἀφοῦ ἐμολογεῖ ὅτι διώρισε δύο ὑποτρόφους παρὰ τὸν νόμον, καθῆκον εἶχε νὰ χωνεύσῃ ἐν σιωπῇ τὴν ὑπουργικὴν ἐπιτίμησιν, ὅσον καὶ ἂν ἦτο βαρυστόμαχος.

* *

Οἱ φύλακες τοῦ ἐν Τουλῶνῃ κατέργου τοῦς εἰς τὴν φρούρησιν αὐτῶν ἐμπιστευμένους κλέπτας καὶ φονεῖς διακρίνουσιν εἰς κακοὺς καὶ καλοὺς κακούργους. Τοιαύτην τινὰ διάκρισιν μεταξὺ στηλιτῶν φαίνεται ἐμφερμύζουσα ἡ Βουλὴ κατὰ τὰς ἐξελέγξεις.

* *

Ὁ «*Εσπερος*» κατακρίνει τὸν κ. Τρικούπην ὅτι περιποιεῖται τοὺς γραφικὸς καλάμους· ἄλλοτε κατηγόρησε τὸν κ. Δομβάρδον ὅτι ἀγαπᾷ τοὺς χονδρὸς καλάμους (τὰς ματσούκας πιθανῶς), οὐδέποτε ὅμως εἶπεν ἡμῖν ὁ «*Εσπερος*» ποῖον εἶδος καλάμων ἀγαπᾷ ὁ ἴδιος, ἴσως τοὺς ζαχαροκαλάμους.

* *

Ξένος τις μισέλλην ἔλεγεν εἰς ἡμᾶς μετὰ τὴν τελευταίαν βροχὴν «Ἡ λάσπη τῶν Ἀθηνῶν ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιαιτέρον, ὁσάκις φορῶ λευκὸν πανταλόνιον ἀφίνει ἐπ' αὐτοῦ μαῦρα στίγματα, ὁσάκις δὲ φορῶ μαῦρον, λευκά».

* *

Αἱ «*Κοινωνικαὶ Μελέται*» τοῦ κ. Ζέζα ἀναδεικνύουσι αὐτὸν ἐφάμιλλον τοῦ κ. Τζιθανοπούλου καὶ ἀληθῶς ἄξιον φιλολογικῆς ἔδρας ἐν τῇ ἡμετέρῃ πανεπιστημίῳ. Ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς ἀπειραριθμῶν ἀδαμάντων ἀποσπῶμεν σήμερον τὸν ἐξῆς «αἱ ἰδιοκτησίαι τοῦ πλοῦτου», δι' οὗ μεταφράζει «*les propriétés de la richesse*». Πιθανὸν ν' ἀπαντήσωμεν κατωτέρω καὶ τοῦ φωτὸς τὰς ἰδιοκτησίας.

* *

Κατὰ τὴν προσεχῆ ἐπίσκεψιν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας εἰς τὴν ἡμετέραν βουλὴν πρόκειται, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ τοιχοκολληθῇ ἡ ἀκόλουθος ἡμερησία διάταξις:

«Οἱ κύριοι βουλευταὶ παρακαλοῦνται:

«Α^ο» Νὰ μὴ μεταχειρίζωνται τοὺς γρόνθους τῶν οὔτε ὡς ῥητορικὰ ἐπιχειρήματα οὔτε ὡς ῥινόμακτρα.

«Β^ο» Νὰ μὴ ἀγορεύωσι πλείονες τῶν τεσσάρων συγρόνως.

«Γ^ο» Νὰ ἦναι, κατὰ τὸ δυνατόν ἄοσμοι.

«Δ^ο» Νὰ σέβωνται ἀλλήλων τὰ γένηα».

ΟΡΙΣΜΟΙ

Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὁ δυνάμενος νὰ διδῇ ἀκριβεῖς τῶν πραγμάτων ὀρισμὸς πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἴσος σχεδὸν τοῖς θεοῖς. Ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀξιώσεως εἰς ἀποθέωσιν ὑποβάλλει σήμερον ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ τοὺς κατωτέρω ὀρισμοὺς.

ΑΧΡΗΜΑΤΙΑ

Νόμισμα πληροῦν πάντα τὰ κενὰ βελάντια.

ΠΛΟΥΤΟΣ

Μονὰς, ἥτις προστιθεμένη εἰς τὰ ἀνθρώπινα μηδενικὰ μεταβάλλει αὐτὰ εἰς ἀριθμοὺς.

ΒΟΥΣ

Πλάσμα εἰς τὸ ὁποῖον ἡ φύσις ἀδίκως ἐπέβαλε δύο ἀσυμβιβάστους καταδικας, ἀγαμίαν καὶ κέρατα.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ

Ῥασσοφόρος διχμηρτύρησις κατὰ τοῦ ῥητοῦ τῆς γραφῆς «*Ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου*».

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ «*Αἶων*» θέλων νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν κ. Κατσιακπῆν, προσβληθέντα δῆθεν ὑπὸ τῆς «*Ἐφημερίδος*», ἥτις κατεχώρησε περικοπὰς τοῦ ἐν τῇ βουλῇ λόγου του ἀπομιμνήσκον τὴν προφορὰν αὐτοῦ λέγει ὅτι ὁ κ. Κατσιακπῆς εἶναι υἱὸς ἀγωνιστοῦ καὶ δὲν ἦτο ποτὲ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος. Μὴ τάχα τὴν προφορὰν τοῦ κ. Κατσιακπῆ ἔχουν μόνον οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι καὶ τὰ τέκνα τῶν μὴ ἀγωνισθέντων;

Κατὰ τὴν θορυβώδη συνεδρίασιν τῆς δευτέρας ἐν τῇ βουλῇ ὁ κ. Δομβάρδος ἀπολογούμενος εἶπεν, ὅτι τὴν παροῦσαν βουλὴν οὐδεὶς ἀγαπᾷ τόσον ὅσον ἡ κυβέρονσις: «Ὅχι, ἀπήντησεν εἰς ἐκ Λευκάδος ἢ ἐκ Σπετσῶν βουλευτῆς, ὅταν ἐμὲ κλινεῖς δὲν ἀγαπᾷ τὴν βουλὴν αὐτὴν διότι ἐγὼ γνωρίζω πόσον μοῦ κοστίζει».

Ἡ «*Ἐφημερίς*» παρετήρησεν ὅτι τὸ κράτος δὲν πηγαίνει καλὰ, διότι οἱ νομοὶ εἶναι 13. Αἱ ἡμέραι ὅμως αὐταὶ ἀλλοῦ ἀνάγκουσι τὸ κακόν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1862 συμπληροῦνται ἀκριβῶς δεκατρία ἔτη.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.